

Arrest

**nr. 47 648 van 2 september 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 28 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 december 2008 en heeft zich op 2 december 2008 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 17 augustus 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 maart 2010.

1.3. Op 28 april 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 29 april 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en een orthodox christen te zijn afkomstig van al Malakiye, Kamishli. U verklaart dat uw vader een Armeens christen is en uw moeder een Chaldeeus christen. U verklaart tot het vijfde jaar lager onderwijs school gevolgd te hebben maar u behaalde geen diploma. Op 19 juni 1993 bent u gehuwd met K. (...) Z. (...) (OV 5.922.988) en samen hebben jullie een dochter M. (...) en een zoon B. (...). Sinds het vertrek van uw broer B. (...) B. (...) N. (...) (OV 5.784.693) in juni 2005 zou u problemen gekregen hebben met de Syrische autoriteiten en dit aangezien u samen met uw broer, die door de rechtbank vervolgd werd, een restaurant uitbaatte en er door de Syrische autoriteiten van uitgegaan werd dat u met uw broer samenwerkte. U zou tijdens uw detentie ondervraagd en mishandeld zijn. U zou zich echter voor de rest niets meer herinneren. U verklaart niet te weten wanneer u uw land verlaten hebt en hoe u van Syrië naar België bent gereisd maar u herinnert zich wel nog dat u alleen reisde zonder andere familieleden. Uw echtgenote (samen met uw twee minderjarige kinderen M. (...) en B. (...)) had al op 1 juni 2006 asiel aangevraagd in België. U hebt op 2 december 2008 asiel aangevraagd in België. U hebt geheugenproblemen en wijt dit aan uw medische toestand. U werd van 31 december 2008 tot 20 januari 2009 opgenomen op de dienst Neurochirurgie van het UZ BRUSSEL. Daarna bleef u van 20 januari 2009 tot 19 februari 2009 op de afdeling Neurologische Revalidatie van CHU Brugmann. U hebt op 17 augustus 2009 voor het eerst op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beperkte verklaring afgelegd. U verwees naar een bijkomend doktersattest (dd. 07/08/2009 van uw huisarts Dr. W. Ibrahim) om aan te tonen dat u zich omwille van een beroerte niets herinnert van uw problemen in Syrië en u niet in staat bent om verklaringen in verband met uw problemen af te leggen. Op 12 november 2009 werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uitgenodigd voor een gehoor. Uw advocaat liet echter weten dat u in de onmogelijkheid verkeerde om gehoord te worden en legde een attest van uw huisarts (dd. 10/11/2009) en een attest van de dienst Ophthalmologie neer. Op vraag van het CGVS voegde de advocaat op 19 november 2009 een attest (ook dd. 10/11/2009) van de huisarts toe waarin te lezen stond dat u pas na 10 februari 2010 gehoord kan worden. Het CGVS heeft u daarom pas op 26 maart 2010 gehoord. U haalt nog steeds aan te lijden aan nervositeit, geheugenproblemen en oogproblemen.

B. Motivering

*Er dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen al het mogelijke gedaan heeft om de exacte redenen te achterhalen waarom u Syrië verlaten hebt. U verklaart zich omwille van een hersenbloeding op 31 december 2008 niet veel meer te kunnen herinneren behalve dat u sinds het vertrek van uw broer N. (...) (OV 5.784.693), die door de rechtbank vervolgd werd, problemen kreeg met de Syrische autoriteiten waarna u opgesloten en mishandeld werd (gehoorverslag CGVS, p. 2). Niettemin deze beperkte verklaringen van uwentwege kan er worden besloten dat u uw asielrelaas integraal baseert op de problemen van uw broer N. (...). U haalt ook zelf expliciet aan dat uw problemen in Syrië voortvloeien uit de problemen van uw broer N. (...) (gehoorverslag CGVS, p. 2). Vermits het Commissariaat-generaal op 4 oktober 2006 een weigering van de hoedanigheid van vluchteling nam in hoofde van uw broer N. (...) omdat er **geen geloof** kan worden gehecht aan zijn asielrelaas, kan bijgevolg evenmin ten aanzien van u gesteld worden dat u uw land ontvlucht bent uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming. We verwijzen hiervoor naar de beslissing genomen in hoofde van uw broer N. (...), dewelke bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 28 mei 2008. Op 8 juli 2008 verwierp de Raad van State het beroep van uw broer N. (...) tegen de beslissing van de RVV. Kopieën van de beslissingen waarnaar het CGVS verwijst bevinden zich in uw administratief dossier.*

Gezien bovenstaande observaties bent u er niet in geslaagd om aan te tonen dat u in Syrië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève loopt, noch bent u erin geslaagd aan te tonen een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts dient nog aangestipt dat ook uw echtgenote K. (...) Z. (...) (OV 5.922.988) zich op dezelfde asielmotieven beriep, na uw arrestatie (omwille van de problemen van uw broer) werd ook zij gezocht door de autoriteiten. In hoofde van uw echtgenote werd er op 31 januari 2007 door het CGVS een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat ook aan haar asielrelaas geen geloof kon worden gehecht. Deze beslissing werd door de RVV op 11 juni 2008 bevestigd. Op 23 juli 2008 werd haar beroep door de Raad van State verworpen. In hoofde van uw neef B. (...) N. (...) N. (...) (OV 5.611.434) werd er op 24 augustus 2004 een weigering van de hoedanigheid van vluchteling door het CGVS genomen. Op 28 mei 2008 nam hij afstand van geding aangezien hij via regularisatie een verblijfstatuut heeft verworven.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een aantal documenten voor. Het door u neergelegde Syrische familieboekje heeft betrekking op uw identiteit, een gegeven dat hier op zich niet ter discussie staat. Voorts medische documenten opgemaakt in België die betrekking hebben op uw medische problemen en uw revalidatie tot in februari 2009. Daarnaast legt u ook nog medische attesten neer van de dienst Ophthalmologie mbt uw oogproblemen. U legt tot slot enkele attesten neer van uw huisarts Dr. W. Ibrahim die melding maakt van concentratieproblemen, mentale verwarring (dd. 07/08/2009) en geheugenstoornissen ten gevolge van uw hersenbloeding (dd. 10/11/2009). Gezien bovenstaande observaties vermogen deze medische documenten niet de appreciatie inzake uw dossier in positieve zin om te buigen. In dit kader dient nog aangestipt dat u zich voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende van de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, de manifeste appreciatiefout en artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), bevestigt verzoeker dat zijn asielmotieven gelieerd zijn aan die van zijn broer en zijn echtgenote. Verzoeker is van mening dat in de asioldossiers van zijn echtgenote en broer wel degelijk voldoende en overtuigende gegevens kunnen worden teruggevonden die aantonen dat verzoeker inderdaad ernstige moeilijkheden heeft gekend met de autoriteiten en stelt dat het feit dat hun asielaanvragen ongeloofwaardig bevonden zijn, niet wegneemt dat verzoekers asielrelaas onderzocht dient te worden. Verzoeker is van mening dat zijn verklaringen, die gezien zijn medische toestand en geheugenproblemen weinig uitgebreid zijn, duidelijk maken dat hij niet veilig meer zou zijn in Syrië en hij stelt dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan door hem niet op een latere datum opnieuw op te roepen om bijkomende vragen te beantwoorden.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat hij bij een eventuele terugkeer naar Syrië vreest het slachtoffer te worden van foltering, of onmenselijk of vernederende behandeling of bestraffing.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van het redelijkheidsbeginsel, stelt verzoeker dat de in het dossier voorhanden zijnde gegevens onverenigbaar zijn met de door de commissaris-generaal genomen beslissing en dat de bestreden beslissing dient vernietigd te worden aangezien het in de huidige stand van het dossier niet mogelijk is om verzoekers relaas te weren zonder dat de commissaris-generaal een grondiger onderzoek heeft kunnen voeren naar verzoekers asielmotieven.

2.4. Tegelijk de schending van de formele én materiële motiveringsplicht aanvoeren, is niet mogelijk vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering geschonden is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de beslissing kent, kan het middel, voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig worden ingeroepen.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat, ondanks zijn beperkte verklaringen die te wijten zouden zijn aan geheugenverlies ten gevolge van een beroerte, besloten kan worden dat hij zijn asielrelaas steunt op de asielmotieven van zijn broer en vermits de commissaris-generaal een weigering van de hoedanigheid van vluchteling nam in hoofde van verzoekers broer N. omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas, er bijgevolg evenmin ten aanzien van verzoeker gesteld kan worden dat hij zijn land ontvluchtte omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie of dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming, en voorts wordt

aangestipt dat ook zijn echtgenote K.Z. zich op dezelfde motieven beriep en in hoofde van zijn echtgenote er op 31 januari 2007 door de commissaris-generaal een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, weigeringsbeslissingen die respectievelijk door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd op 28 mei 2008 en 11 juni 2008.

2.6. De bewijslast berust in beginsel bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat volgt.

2.7. Uit de elementen van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 1 december 2008 in het Rijk binnenkwam en dat hij, na het krijgen van een beroerte, op 31 december 2008 opgenomen werd in het ziekenhuis, waar hij tot 20 januari 2009 verbleef. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde medische attesten blijkt dat verzoeker kampt met geheugenproblemen ten gevolge van zijn beroerte. Op vraag van CAW Archipel (administratief dossier stuk 8) werd verzoeker geïnterviewd op de Dienst Vreemdelingenzaken voor het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal uitgesteld naar 17 augustus 2009. Verzoeker werd vervolgens een eerste maal opgeroepen om gehoord te worden op het Commissariaat-generaal op 12 november 2009, doch na het voorleggen van een medisch attest waarin gemeld werd dat verzoeker niet kon gehoord worden tot 10 februari 2010, werd verzoeker gehoord verschoven naar 26 maart 2010. Daaruit blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoeker's medische problematiek en verzoeker in de gelegenheid heeft gesteld om zijn asielmotieven toe te lichten, door hem uit te nodigen voor een gehoor na 10 februari 2010, zoals vermeld werd op het medisch attest.

2.8. Waar verzoeker thans aanvoert dat uit het gehoorverslag ontegensprekelijk blijkt dat hij niet in staat was om op nuttige wijze gehoord te worden en dat hij omwille van zijn geheugenproblemen in combinatie met de psychische problemen die hij heeft overgehouden aan de gebeurtenissen in Syrië, niet in detail heeft kunnen spreken over zijn problemen, en dat hij trouwens geniet van het voordeel van de twijfel, wijst de Raad erop dat verzoeker's asielmotieven steunen op dezelfde motieven als deze aangehaald door zijn broer en zijn echtgenote, hetgeen hij overigens uitdrukkelijk bevestigt in zijn verzoekschrift waar hij het volgende stelt: *"(...) Ofschoon verzoeker omwille van geheugenproblemen noch tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 17 augustus 2009, noch tijdens zijn gehoor op het CGVS dd. 26 maart 2010 veel nuttige elementen wist aan te halen die zijn asielaanvraag ondersteunen, kunnen uit de asioldossiers van zijn echtgenote en van zijn broer N. wel degelijk voldoende en overtuigende gegevens worden teruggevonden die aantonen dat verzoeker inderdaad ernstige moeilijkheden heeft gekend met de autoriteiten. (...) Verzoeker's asielaanvraag is inderdaad gelieerd aan die van zijn broer B.B.N. en die van zijn echtgenote mevrouw K.Z." en "Omdat verzoeker samen met zijn broer een restaurant uitbaatte, gingen de Syrische inlichtingendiensten er van uit dat ook verzoeker zelf politiek actief als communist was geweest". Ook tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal stelt verzoeker: "Omdat ze mijn broer vervolgden voor rechtbank en aangezien ik samen met mijn broer werkte in het restaurant kreeg ik hierdoor ook problemen. (...) Al mijn problemen vloeien voort uit problemen van mijn broer, het is omwille van hem dat ik problemen had."* (CGVS, gehoor p. 2). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, werd zijn asielaanvraag wel degelijk onderzocht doch komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct tot het besluit dat verzoeker's asielaanvraag integraal berust op de problemen van verzoeker's broer, niettegenstaande zijn verklaringen tijdens het gehoor beperkt waren. Verzoeker gaat eraan voorbij dat aan het asielaanvraag van zijn broer N. en verzoeker's echtgenote K.Z. geen enkel geloof kan worden gehecht en hun asielaanvraag werd verworpen, respectievelijk op 4 oktober 2006 en 31 januari 2007 door de commissaris-generaal en in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 mei 2008 en 11 juni 2008.

In de mate dat verzoeker betoogt dat hij niet in staat was om nuttige verklaringen af te leggen, onder meer op de vraag waar hij gedurende de hele tussentijd had verbleven in Syrië en uit het asiëldossier van zijn echtgenote alleszins gebleken is dat hij meegenomen was door de Syrische inlichtingendienst op 05/09/2005, wijst de Raad erop dat uit de verklaringen van verzoekers echtgenote ontegensprekelijk blijkt dat de door haar aangehaalde problemen en vervolgingsfeiten ten aanzien van haar en verzoeker betrekking hadden op het (ongeloofwaardig) communistisch verleden van verzoekers broer en haar asielaanvraag, ook voor het onderdeel dat betrekking had op verzoekers beweerd aanhoudingen, ongeloofwaardig werd geacht. In het arrest nr. 12 463 van 11 juni 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt in hoofde van verzoekers echtgenote het volgende gesteld en besloten: *“Er dient te worden opgemerkt dat verzoekster geen enkel begin van bewijs voorlegt van de aanhoudingen van haar echtgenoot op 19 maart 2003, 25 mei 2003, 9 december 2003 en latere aanhoudingen omwille van het vertrek van zijn broer en de aanhouding op 5 september 2005 en zijn beweerd detentie tot op heden. Voorts wordt erop gewezen dat verzoekster bevestigt dat de problemen van haar echtgenoot en derhalve ook haar problemen, gelinkt zijn met deze van haar schoonbroer. Zo stelt zij uitdrukkelijk in het verzoekschrift dat “volgens haar- de problemen van haar echtgenoot gelinkt zijn aan die van haar schoonbroer”, “deze laatste (...) politiek actief en (...) overtuigd communist (was)”, en “omdat haar echtgenoot samen met zijn broer een restaurant uitbaatte, (...) de inlichtingendiensten er wellicht van uit (gingen) dat ook haar echtgenoot politiek actief als communist moet zijn geweest”. Bij arrest nr. 11.926 van 28 mei 2008 heeft de Raad het beroep van verzoeksters schoonbroer tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 oktober 2006 verworpen en werd hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat hij zijn aangevoerde communistische politieke engagement in de jaren tachtig niet aannemelijk kon maken en er evenmin geloof kon worden gehecht aan zijn stelling dat hij ingevolge de klacht tegen de gouverneur het slachtoffer was geworden van een persoonlijke en zwaarwegende vervolging. Vermits geen geloof kan worden gehecht aan de beweerd vervolgingsfeiten van verzoeksters schoonbroer maakt verzoekster de problemen van haar echtgenoot niet aannemelijk en derhalve ook niet haar eigen problemen, met name het binnenvallen bij haar thuis door agenten in burger in januari 2006 en op 10 april 2006. Daargelaten de vaststelling dat verzoeksters ‘ontsnapping’ niet realistisch overkomt en zij daaromtrent overigens tegenstrijdige verklaringen aflegt (op DVZ vermeldt verzoekster dat ze met een nachtlampje naar de agenten gooide en zo kon vluchten terwijl zij op het CGVS verklaart dat ze met haar peignoir gooide en toen vluchtte) merkt de Raad nog op dat verzoekster niet in het minst duidelijk kan maken, ook niet wanneer dit haar ter zitting uitdrukkelijk wordt gevraagd, waarom de agenten haar kwamen ondervragen of meenamen vermits haar echtgenoot was aangehouden. Het is ook niet aannemelijk dat de agenten na verzoeksters ontsnapping niet de schoonmoeder die in het huis achterbleef of de burens waar verzoekster naartoe vluchtte zouden hebben ondervraagd. De Raad merkt dienaangaande nog op dat ook verzoeksters schoonbroer incoherente verklaringen aflegde met betrekking tot de beweerd aanhouding en detentie van haar echtgenoot. Tot slot moet erop gewezen worden dat verzoekster –haar schoonbroer overigens evenmin- geen duidelijkheid kan scheppen over de beweerd actuele detentie van haar echtgenoot en dit is onaanvaardbaar vermits de lange detentie van een Armeens Christen zeker gekend is bij de lokale gemeenschap.”.*

De Raad stelt eveneens vast dat verzoeker ook geen enkel begin van bewijs aanbrengt waaruit blijkt dat hij ooit zou zijn aangehouden en gedetineerd door de Syrische veiligheidsdiensten, zoals zijn echtgenote beweerd. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat er niet de minste aanwijzing is in het dossier van verzoeker waaruit zou kunnen afgeleid worden dat er nog andere redenen spelen, dan deze niet aanvaardde voorgehouden asielmotieven van zijn broer en zijn echtgenote, waardoor verzoeker zijn land van herkomst zou hebben verlaten.

2.9. De commissaris-generaal wees er in zijn beslissing van 28 april 2010 op dat de asielaanvraag van verzoeker steunt op de motieven die door zijn broer werden aangehaald en ook zijn echtgenote zich op dezelfde asielmotieven beriep. Tijdens zijn verklaringen bij het Commissariaat-generaal en in het verzoekschrift bevestigt verzoeker uitdrukkelijk dat zijn asielmotieven gelinkt zijn met de motieven aangehaald door zijn broer. Vermits de asielaanvraag van zijn broer en zijn echtgenote werd verworpen door de commissaris-generaal toont ook verzoeker niet aan dat hij nood heeft op internationale bescherming.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 §2, b) van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Er zijn in het administratief dossier geen andere elementen voorhanden

waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.11. Tenslotte wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS